ब्राह्मणो जायमानो हि पृथिव्यामनुजायते। ईश्वरः सर्व्वभूतानां धर्म्मकोषस्य गुप्तये।
अतः पृथिव्या यन्तारं क्षत्रियं दण्डधारणे। द्वितीयं दण्डमकरोत् प्रजानामनुगुप्तये। १०५५
वैश्यस्तु धनधान्येन त्रीन् वर्णान् बिभृयादिमान्। शूद्रो ह्येतान् परिचरेदिति ब्रह्मानुशासनं।
॥ ऐल उवाच ॥ द्विजस्य क्षत्रबन्धोर्व्वा कस्येयं पृथिवी भवेत्। धर्म्मतः सह वित्तेन सम्यग्वायो प्रचक्ष्व मे।
॥ वायुरुवाच ॥ विप्रस्य सर्व्वमेवैतत् यत् किञ्चिज्जगतीगतं। ज्येष्ठेनाभिजनेनेह तद्धर्म्मकुशला विदुः।
स्वमेव ब्राह्मणो भुङ्क्ते स्वं वस्ते स्वं ददाति च। गुरुर्हि सर्व्ववर्णानां ज्येष्ठः श्रेष्ठश्च वै द्विजः।
पत्यभावे यथैव स्त्री देवरं कुरुते पतिं। एष ते प्रथमः कल्प आपद्यन्यो भवेदतः। १०५०
यदि स्वर्गं परं स्थानं स्वधर्म्मं परिमार्गसि। यत्किञ्चिद्विजयेर्भूमिं ब्राह्मणाय निवेदय।
श्रुतवृत्तोपपन्नाय धर्म्मज्ञाय तपस्विने। स्वधर्म्मपरितृप्ताय यो न वित्तपरो भवेत्।
यो राजानं नयेद्बुद्ध्या सर्व्वतः परिपूर्णया। ब्राह्मणो हि कुले जातः कृतप्रज्ञो विनीतवान्।
श्रेयो नयति राजानं ब्रुवंश्चित्रां सरस्वतीं। राजा चरति यं धर्म्मं ब्राह्मणेन निदर्शितं।
शुश्रूषुरनहंवादी क्षत्रधर्म्मव्रते स्थितः। तावता सत्कृतः प्राज्ञश्चिरं यशसि तिष्ठति। १०६४
तस्य धर्म्मस्य सर्व्वस्य भागी राजपुरोहितः। एवमेव प्रजाः सर्व्वा राजानमभिसंश्रिताः।
सम्यग्वृत्ताः स्वधर्म्मस्था न कुतश्चिद्भयान्विताः। राष्ट्रे चरन्ति यं धर्म्मं राज्ञा साध्वभिरक्षिताः।
चतुर्थं तस्य धर्म्मस्य राजा भागन्तु विन्दति। देवा मनुष्याः पितरो गन्धर्व्वोरगराक्षसाः।
यज्ञमेवोपजीवन्ति नास्ति श्रेष्ठमराजके। इतो दत्तेन जीवन्ति देवताः पितरस्तथा।
राजन्येवास्य धर्म्मस्य योगः क्षेमः प्रतिष्ठितः। छायायामप्सु वायौ च सुखमुष्णेऽधिगच्छति। १०७०
अग्नौ वाससि सूर्य्ये च सुखं शीतेऽधिगच्छति। शब्दे स्पर्शे रसे रूपे गन्धे च रमते मनः।
तेषु भोगेषु सर्व्वेषु न भीतो लभते सुखं। अभयस्य हि यो दाता तस्यैव सुमहत् फलं।
न हि प्राणसमं दानं त्रिषु लोकेषु विद्यते। इन्द्रो राजा यमो राजा धर्म्मो राजा तथैव च।
राजा बिभर्त्ति रूपाणि राज्ञा सर्व्वमिदं धृतं।
इति श्रीमहाभारते शान्तिपर्व्वणि राजधर्म्मानुशासनपर्व्वणि द्वासप्ततोऽध्यायः ॥ ७२ ॥
॥ भीष्म उवाच ॥ राज्ञा पुरोहितः कार्य्यो भवेद्विद्वान् बहुश्रुतः। उभौ समीक्ष्य धर्म्मार्थावप्रमेयावनन्तरं। १०७५
धर्म्मात्मा मन्त्रविद्येषां राज्ञा राजन् पुरोहितः। राजा चैवंगुणो येषां कुशलं तेषु सर्व्वतः।
उभौ प्रजा वर्द्धयेतां देवान् सर्व्वान् सुतान् पितॄन्। भवेयातां स्थितौ धर्म्मे श्रद्धेयौ सुतपस्विनौ।
परस्परस्य सुहृदौ विहितौ समचेतसौ। ब्रह्मक्षत्रस्य सम्मानात् प्रजा सुखमवाप्नुयात्।
विमाननात्तयोरेव प्रजा नश्येयुरेव हि। ब्रह्म क्षत्रञ्च सर्व्वेषां वर्णानां मूलमुच्यते।
अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनं। ऐलकश्यपसंवादं तन्निबोध युधिष्ठिर। १०८०
॥ ऐल उवाच ॥ यदा हि ब्रह्म प्रजहाति क्षत्रं क्षत्रं यदा वा प्रजहाति ब्रह्म। अन्वग्वलं कतमेऽस्मिन् भजन्ते तथा वर्णाः कतमेऽस्मिन् ध्रियन्ते।